

Sikke-i Tasdik'te Gavsı Azam'ın Üstad'a bir mektubu var; burayı nasıl anlamamız lazım? Bunun Üstad'a söylendiğini nasıl anlayabiliriz? Said isminde başka Allah dostları da olabilir mi?

Bu gibi gaybi haberlerde sadece isim ve gramer kaideleri kafi değildir. Aynı zamanda manevi işaret ve mutabakatı kalben ve manen keşfetmek gerekir.

Gavs-ı Azam şuurlu ve kasıtlı olarak ilmi incelikleri de içine koyarak, gaybi övgü ve işaretleri adrese teslim ediyor. Bu ince ve ilmi işaret ve övgüleri anlamak için de aynı Gavs gibi kalp ve şuura sahip olmak gerekiyor.

İki büyük zatın konuşmasında zaman ve mekan kayıtları engel teşkil etmezler. Onlar birtakım lafzi ve işari vasıtalar ile konuşurlar. Bunlar sadece Üstad'a mahsus şeyler değil ki, yadırgansın. İmam Gavs öyle parlak bir makam ve nazar sahibi bir zattır ki, Allah'ın izni ile baktığı zaman ta ötelere ötesini görür ve bilir bunun numunelerini hayatında çokça izhar etmiştir.

Üstat da Gavs-ı Azam gibi keskin nazarı ve ilmi bakışı ile geçmişten gönderilen müjde ve övgüleri görmüş ve bize de göstermiştir. Bunu yaparken de **ebcet** ve **cifir** ilminin kaide ve kurallarına riayet ederek yapmıştır.

Üstat gayet ilmi ve ikna edici deliller ile meseleyi şu şekil izah ediyor:

"ŞEYH-İ GEYLÂNÎ'NİN, FIKRASIYLA KERAMETKÂRANE VERDİĞİ HABER-İ GAYBİNİN TETİMMESİDİR"(1)

مُرِيدِ fıkrasında **أَنَا لِمُرِيدِ** 'Molla Said' kelimesine tam tevafuk ediyor. Yalnız bir elif fark var. Elif ise, kaide-i sarfiyece "elfün" okunur. Elfün ise, bindir. Demek bin iki yüz doksan dördte dünyaya gelecek bir müridi, bu 'müridi' lâfzında muraddır. Çünkü **يُدْرُونَ** de lâm sayılsa iki yüz doksan dört eder ki, bir tek fark ile Said'in tarih-i velâdetine tevafuk eder. Esas Arabî sayılsa fark yoktur. Lâm'sız **يُدْرُونَ** ise iki yüz altmış dört eder. 'Molla Said' dahi iki yüz altmış beş eder. 'Molla'daki elif bine işaret olduğu için mütebakisi iki yüz altmış dört kalır."

"Elhasıl: Şu zamanda dellâl-ı Kur'ân ve hâdim-i Furkan olan o adamın iki ismi ve iki lâkabı var. 'Elkürdî' lâkabı ile 'Molla Said' ismi, .görünüyor zâhir fıkrasında **أَنَا لِمُرِيدِ** 'Nursî' lakabıyla "Bediüzzaman Said" ismi **أَنَا لِمُرِيدِ** fıkrasında âşikâr görünüyor. Hattâ hizmet-i Kur'âniyede en mühim bir arkadaşı ve hâlis bir talebesi olan Hulusi

Beye **يُتَّبَعُونَ أَقَادِمَ أَيِّدَسُ بِشَعَةِ أَصْلُحُمَ** fıkrasında işaret olduğu gibi, diğer bir kısım talebelerine işaretler var."

"Said kendi söylüyor:

"Hazret-i Şeyh-i Geylânî, hizmet-i Kur'âniyeye nazar-ı dikkati celb etmek ve o hizmet-i Kur'âniye, âhir zamanda dağ gibi büyük bir hâdise olduğuna işaret için, kerametkârane řu hizmette istidat ve liyakatimin pek fevkinde bulunması ve fedakâr, çalışkan kardeşlerimle çalıştığımıza fazilet noktasından değil, belki sebkatiyet noktasından isimimi bir derece göstermesi beni epey zamandır düşündürüyordu. Acaba bunun izharında mânevî bir zarar bana terettüp eder, bir gurur, bir hodfuruşluk getirir diye sekiz-on senedir tevakkuf ettim. Bugünlerde izhara bir ihtar hissettim."

"Hem kalbime geldi ki: Hazret-i Şeyh bana bir pâye vermedi. Belki Said isminde bir müridim mühim bir hizmette bulunacak, fitne ve belâlardan izn-i İlâhî ile ve Şeyhin duasıyla ve himmetiyle mahfuz kalacak."

"Hem uzak yerde taşlar görünmez, dağlar görünür. Demek, sekiz yüz sene bir mesafede görünen, hizmet-i Kur'âniyenin şâhikasıdır; yoksa Said gibi karıncalar değil. Madem bu keramet-i Gavsdiyeyi ilân ve izharından, Kur'ân şakirtlerinin ve hizmetkârlarının şevki artıyor; elbette arkalarında Şeyh-i Geylânî gibi kahramanlar kahramanı zâtlar himmet ve dualarıyla ve izn-i İlâhî ile himaye ettiklerini bilseler, şevk ve gayretleri daha artar."

"Elhasıl: Bunu, kardeşlerimi fazla şevke ve ziyade gayrete getirmek için izhar ettim. Eğer kusur etmişsem, Cenâb-ı Hak affetsin. **أَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ**

(1) bk. [Sikke-i Tasdik-i Gaybi, Sekizinci Lem'a.](#)